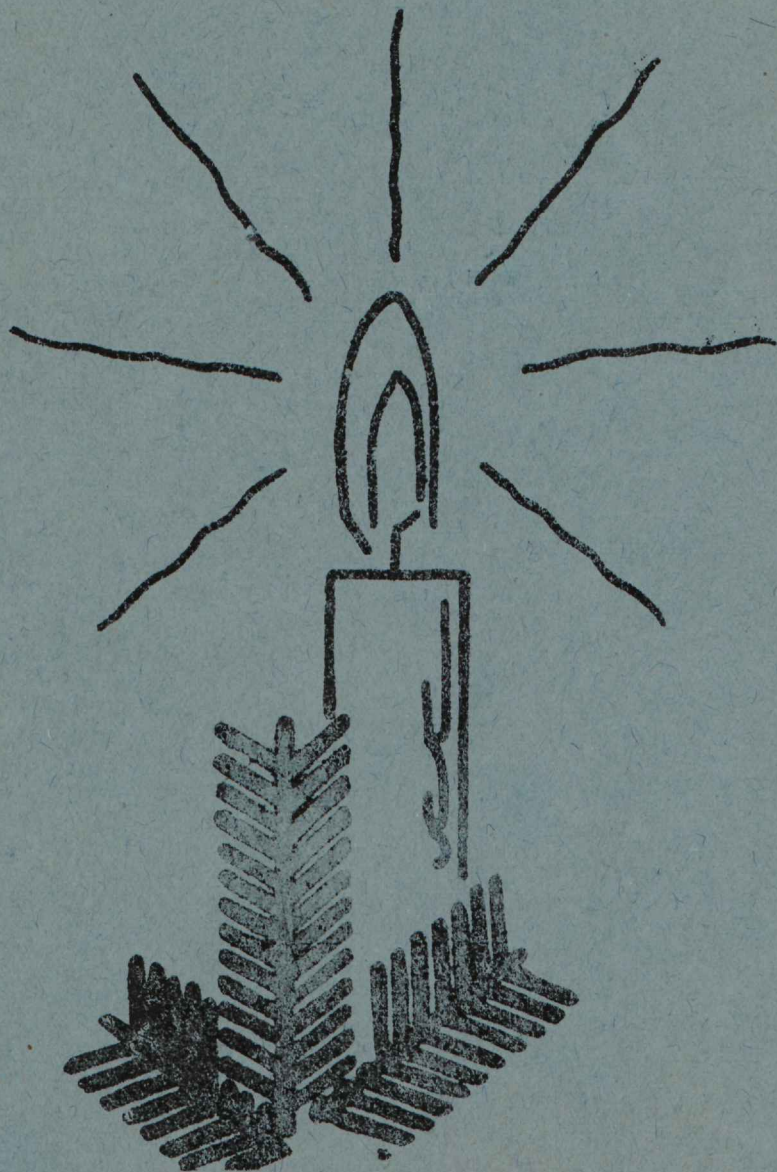

Nr. 138. Jouluks 1938

POSTI MÄÄL

Kaubanduslikku eri-
haridust taotlevate
poiste häälekandja.
Ilmub igal reedel.
Müük ja levitamine
ainult keolis.
Hind 10 senti.

Toimetus ja talitus: Tallinn, Saka-
la 51. T.L.P. Kommertsikool, T.L.P.
Kaubandus- ja Ärinduskeskool ja
T.L.P. VII Progümn. Tell 455-81.
Pea- ja vastutav toimetaja H. Lehe-
salu. Toimetus: H. Fukk, O. Alaküla, E.
Kütt, M. Kesamaa, H. Arakas, A. Karp.

Nr. 138.

Kolmapäev, 21. detsembril 1938. a. VIII aastak.

Jõululapses on elu täius.

Ja Tema Täiuses oleme me
kõik võtnud armu armu peale.
Joh. ev. 1. 16.

Evangelist Johannes'le oli Jeesus elumõtte ja otsekui elu isa: "Alguses oli sõna ja sõna oli Jumala juures ja sõna oli Jumal... Ja sõna sai lihaks ja elas meie seas ja reie nägime Tema au, kui isast ainusündinud Poja au, täis armu ja tõtt." (Joh. ev. 1, l. 14.). Sest jõululaps Jeesus kasvas ja elas tõelises ja jumalikus armastuses kõrgevalise Jumala ja oma lähimase vastu. Ta oli tõe ja õiguse kandja, mitte ainult õpetades vaid just ise elades. Palju on olnud ajaloos suuri inimesi, kes on jaganud inimesoole suuri ja tarku õpetusi; kuid kes ise ei ole suutnud selle järele elada. Jeesus ei õpetanud midagi, millest ta ise ei oleks elanud. Kui ta kuulutas armastust lähimase ja Jumala vastu, siis oli kogu tema elu, kannatus ja surm selle jumaliku väe kehastus. Kui ta õpetas, et inimesed peavad elama õiguses ja südame puhtuses, siis oli see tema tõepäraline elu: "Õndsad on need kes puhta südamest, sest nemad peavad Jumalat nägema." (Matt. 5.8).

Selles seisabki üks suurimaid jõuluevangeeliumi saladusi, et harduses laulame jõululaule ja viibime vaimus Jeesuslapse sõime juures. Tuleme, nagu Johannes ja tuhanded teised sõda on üle elanud, Jeesus juurde, et tema täiuses osa saada. Üks inglise riigimees ütles Euroopa rahutuul päevil, et kui tahame omada tõelist rahu, siis peame tagasi tulema Jumala juurde, kellest oleme oemaldunud.

Kui ka sageli jõululaps Jeesus meile võõraks jätk, siis küllisel põhjusel, et oleme kaotanud uue. Täbavalt ütles Juhani Luiga, et usk on jõud, elu tungi avaldu, mis ürgsem kui mõistus ja teadus. Selles uskus igatsena elu elada Jeesuse omas, et ipimestest oleks hea meel ja rõõm maa peal. Jeesus on siis meie elust tõeliseks ja ainsaks eluvalguseks.

J. Annver

-000-

H O M M I K K Ö N E D E S T

Laupäeval, 10. det. kõneles Elmar Pintik teemal: "Miks ja kuidas lugeda raamatuid."

Kõnes mainiti kujukalt raamatu tähtsust me igapäevases elus, rõhutades seda, et peaksime raamatuid õieti lugema. Kui tihti ei osata meil veel lugeda õieti raamatuid, eriti veel veie - õpilaste seas. Isegi see niisuguseid teosid, mis ei too meile mingisugust kasu. Ka pole kellegi lugemine see, kus loeme 300-leheküljelise raamatu kõrraga läbi! Raamatuid peaks lugema nii, et seedit seda tööd, et saad aru, mis tahetakse selles või teises lauses ütelda. Siis on ka lugemisest kasu.

Kõne oli hästi ja selgelt ettkantud, ainult segavalt mõjus mõnes kohas sõnade teistkordne kordamine.

MAKE

Laupäeval, 17. det. kõneles Kommertsikooli II klassi õpilane Hugo Lehesalu teemal "Rohkem tõelist rõõmu."

Kõne oli koostatud hästi ja et see oli hoolega läbi mõeldud, andis täieliku ja ülevaatliku pildi käsitletavast ainetest. Ka ettekandega võis jääda täiesti rahule.

Referent kirjeldas kahesugust rõõmu - meelelist ja hingelist rõõmu. Kahtlematult suurem neist on hingeline rõõm, milleks töö- või kinkimisrõõm. Aga et seda rõõmu saavutada, selleks peame töötama ja oma südent püüdma igasuguselt tahtedest puhtana hoida. Referent võrdles inimest laevaga merel, üteldes: "Laeva loomulik asukoht on merel ja teda ei ähvarda mingi hädaoht, kuni vesi pole tunginud laeva. Tungib aga vesi laeva sisemusse, hakkub laev. Sama lugu on inimesega, kes ei hoida oma hinge puhta pahedest, võib ta nautida tõelist rõõmu ja elada õnnelikuna igas ühiskonnas, olgu see nii pa-

heline kui tahes. Laseb aga inimene pabeldel vallutada oma hinge, siis hukub ta neisse ja ei evi kunagi õilsat rõõmu.

Nii näeme, et iga inimene saab hoiduda ebarõõmusest ja valmistada endale äse tõelist rõõmu. Referent lõpetas ettekande juhtides tähelepanu rõõmu tundmisele, mis võib takistada ka inimese kiiret vananemist.

Üldiselt võib ütelda, et esitatud referaat oli ühe parimaid tänavusist.

V.K.

T.L.F. Kaubandus- ja Ärinduskool kool
II Üleriigilisel masinakirja võistl. Iusil.

"Uus Eesti" poolt korraldatud II Üleriigilistel masinakirja võistlustel esirahid edukalt:

IV klassist:

H. Tamla, H. Tiimus, V. Ojasuu, Rooväli, Öunapuu ja E. Piotikis.

III a klassist:

E. Öunapuu ja Kruusement.

II b klassist:

Merjamaa.

Võistlusmeeskonda pääsesid vaid need õpilased, kes klassivahelistel katsetel saavutasid vähemalt 200 vigadeta lüüki minutis.

Meeskond hakkas hoolega arendama kiirust mis andis ka lootustäratavaid tõhusaid tulemusi.

Üleriigilised masinakirja võistlused toimusid Tallinnas kahes järgus - eelvõistlus ja lõppvõistlus. Esivõistlus Tallinnas - Harju meister-kirjutajate (väh. 200 netto looki minut) nimel toimus T.L.T. Kommertskooli saalis 11. detsembril kell 10 hommikul. Võistlejaid oli umbes 45. Neist T.T. Kaubandus- ja Ärinduskooli koolist 20.

Meie võistlusmeeskond saavutas II saali juba väledate sõrmede klõbinat taas.

Nii mõnigi "meie mehe" süda valgus saamisäärde, nähes sõsarkooli kaasvõistlejate muinasjutulist kiirust.

Peagi kohaneti olukorraga. Enne tulle minekut harjutati vähe, et mitte väsitada asjata sõrmi.

Meie meeskond esines üldiselt hästi. Mõned ütlesid küll ühes närvide kuid sellele vaatamata tuli kohtadele 9. esinejast 3. (tütarlapse 30-st 4) s.o. 1/3:1/5 vastu, kusjuures meie kohtadele tulijate löökide arv ületas kaugelt sõsarkooli "spetsi", kellele hulgest meisterkirjutajaid ei tulnud.

Kohale tulnu V. Ojasuu omandas 302 netto lüügiga Tallinnas Harju meisterkirjutaja diplomi. Olgu mainitud, et Ojasuu saavutas vigade vähesuse tõttu 2. koha nende hulgas, kus võistlejad ja rühmad kirjutajad ja eluõnne "spetsi".

H. Tambla jäi vaid mõni lõök diplomist puudu. Ta pidi pabeldama seekord vaid bürookirjutaja kutsega.

E. Onapuu (IIIa) sai 240 puhta lõögiga bürookirjutajaks.

Teised osavõtjad, kes kaotasid vägede "laviini" tõttu palju tähti, ei tulnud kohtadele. Mõni kaotas isegi suure närvitsemise kängelt üle 4000 lõögi, kuid vaatamata sellele ei jäänud ta veel viimasele kohale, sest kiirus päästis, mis oli koos yigadega ligi 400 lõöki. (Iga vea pealt arvati maha 25 lõöki, kusjuures jälgiti hooliga ka tühiseid vigu.)

Võistlus oli pinev ja osavõtt elav. Rühm õpilasi - tuleva-aastased meistrid ja bürookirjutajad - jälgisid võistluskäiku, ja kohanesid oludega, et minna III võistlusesseoonil veel suurema eduga tulle.

18. dets. s. a. toimus Börsisaalis lõppvõistlus Eesti meisterkirjutaja nimele. Seal võisid osa võtta ainult maakondade esikirjutajad, Tallinn-Harju meisterkirjutajad ja need, kes saavutasid eelvõistlustel ligi 300 puhast lõöki.

H. Tambla läks uuesti tulle, andis oma parima, kuid ka seekord kärpised vead hulga tähti. Meistrikutsest jäi ikkagi mõni lõök puudu, kuigi kiirus ulatus peagu 400-ni.

Tallinn-Harju meisterkirjutaja V. Ojasuu lõppvõistlusel ei esinenud, mis oleks olnud ka mõttetus, sest ainult 3 esimest kohta olid sääl auhinnalised ja nende hulka püüda on veel vara.

Lõppvõistlus oli hulga pinevam eelvõistlustest - osavõtjaid oli küll vähem, kuid konkurents suur.

Lõppvõistlustel oli jällegi hulk meie õpilasi jälgimas rõdult võistluskäiku ja H. Tambla pingutusi. Lõppvõistlus anti edasi ka raadioteel. Ohtul oli võistlusest osavõtjaille ja nende külalistele Börsisaalis korraldatud aktus "diplomite väljaandmisega". Aktuse lõpul hoolitses lõbusa meeleolu eest "Uus Eesti". Ühisel koosviibimisel särava kuuse juures hakkasid võistlejad eduga tantsu keerutama, kusjuures tantsu vahetageadel kinnitati keha rikkalikult kaetud teelauas.

Kui kõigil osavõtjail meie meastest ei õnnestunud tulla kohtadele - seda suurem vali mõil ühisel koosviibimisel, kus tehti tasa kaotatud tähed hoogsa jalakeerutamisega. Edu peab olema nii või teisiti!

Ed.K.

JÕULUMEELEOLU

Taas saabuvad jõulud - rõõmapühad. Jõulude lähenedes tunneme kõik - nii vanad kui noored - rõõmsat ärevust. Me jalutame tänaval. Korraga näeme - kuhugi tänavanurgale või avatud väravatega hoovi on tekkinud ütlemata armsasti lõhnava kuusik. Äride vaateaknail silmame sagedasti vana tuttavat kuju - jõuluvana suure kotiga! Nimelt just suure kotiga - see sisaldab ju kingitusi! Mõtleme kohe oma isa-le, õdedele-vendadele, teistele sugulastele ja sõpradele. Mida ma kingin neile jõuluks! Seda arutelles satume tahes-tahimata rõõmsasse ärevusse - meiegi oleme näkutatud jõulumeeleolust juba tükk aega enne jõluõhtut.

Jõulukellad kutsuvad meid kirikusse saama osa sellest suurest rõõmusest, mis saabus maailma sellel imelisel pühapäeval, kui ingel hüüdis: "Vaata mina kuulutan teile suurt rõõmu, sest teile on täna Taaveti linnas Önnistegija sündinud!" Pühalikke koraalilhelisid ja jõuluevangeeliumi kuuldes tunneme, kuidas meie hinge voolab lõpmata palju rahu, õnne ja rõõmu. Me tunneme, et tõesti on olemas midagi suurt, midagi haaravat, et tõesti on olemas Suur Jumal. -Meie süda muutub ütlemata kergeks kuuldes taas, et meiegi halbust, ülekohtust ja kurjust on lepitatud Önnistegija ja Lunastaja sünniga. Meile on jälle võimalikuks saanud vana muutuda häiks ning õilsaiks.

Kirikust naasnud asetame kodus keset tuba ehitatud jõulukuuse künka ümber küünlad. Laulame säravil silmil vanu armsaid jõululaule: "Üks roosike on tõusnud", "Neil karjastel väljal", "Oh sa rõõmustav"... Tunne rõõmu südame-likke kinkidest, mida saame isalt-emalt, õdedelt-venda-delt. Veel enam tunneme rõõmu õnnelike nägusid ja säravaid silmi nähes, kes on saanud kingitusi meilt endilt. Jõulu-puul aga säravad küünlad. See salapärase jõlusära tungib meie hinge sügavaima sopini - jõulumeeleolu on meid vallutanud täielikult. - Kustuvad üksteise järel küünlad kuusel, kuid ei kustu niipea särav jõulumeeleolu meie südameist. Me tajume hõlpsalt suurt rahu, rõõmu ja õnne.

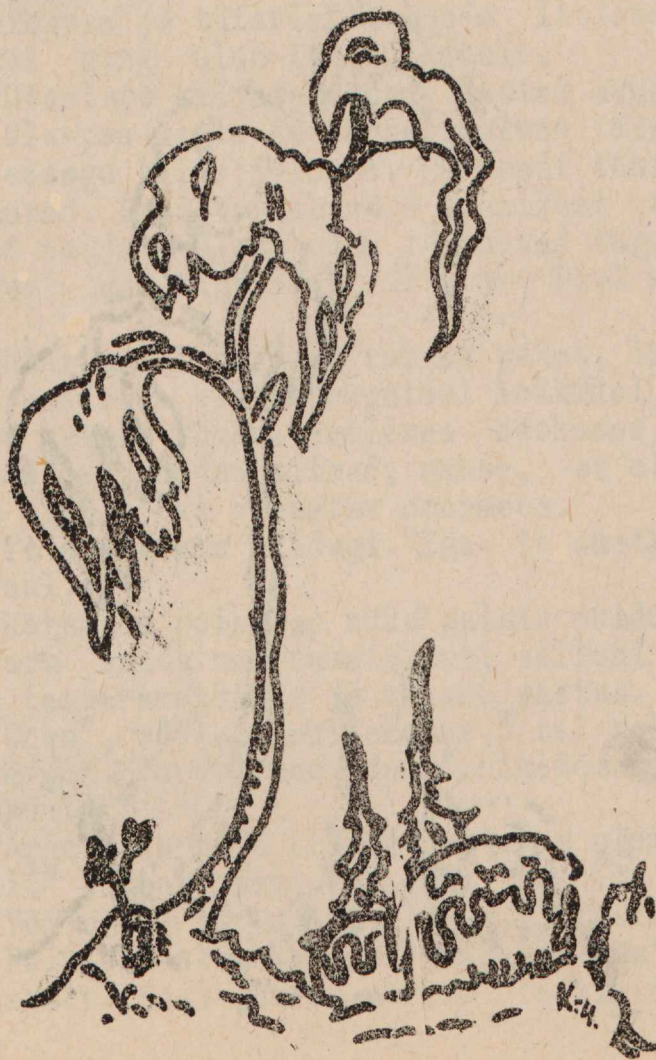
Jõuluöö.

Kergelt läbi tumemusta öö
langeb oksile lumetähtede vöö
tuues tunde, et tänases õhtus
on midagi õrna ja armast õhus!

Ülavat rõõmu ja rahu täis.
on öö ja sul oleks kui võimas iha
heita endalt kõik mis kuri näis
täna kui öö on nii vaikne ja püha.

Oo, me saan aru sinu soovist
tunda täna ainult ilmast kõike head.
Jõuluöö puhalikku hoovust
on laskund meil et katta kõik me vead!

Ho-Pe

JÕULUKÜLALINE.

Kahlates sügavas lumes otsib Paul juba hulk aega asjatult kuuske, mis sobiks tahatuppa kummuti kõrvale nurka. Eestoa jaoks on juba jõulupuu leitud ja lamab küljeli reel. Paul oli alles lõuna ajal saabunud linnast pühadeks vanemate juurde jõulusid veetma ja kohe oli antud käsk kuuski otsima minna.

Paul arvab olevat leidnud paraja jõulupuu, kui märkab äkki eemal teel lähenemas suusatajat. Kuna tee tuleb pikalt mäest alla, lisab liugleja hoogu juurde, et nautidarõõme, mida pakub alla kihutamine. Paul on juba märganud, et läheneja on tütarlaps ja silmapilkesit poisilikuse hoos otsustab seda julget sõitjat veidi hirmutada. Ta astub teeäärsesse noorde kuuseühnikusse ja tütarlapse mööda libisedes raputab puid, murzab oksid ning ulub läbilõikavalt.

Tütarlaps kiljatab kord, kaotab suuskade üle valitsemise ja kukub üle-pea-kaela teeäärsesse lund väistuisanud kraavi, kadudes peaaegu täiesti lumme. Sündmust tähistavad ainult püsti-jäänud suusad. Paul tormab nüüd tihnikust teele, olles juba hirmul, et naljal võivad olla ka kuryad tagajärjed. Kuid juba ajab "ohver" end kartlikult üles ja Paul ruttab abivalmiult aitama.

Tütarlapsel on müts tulnud päast, lastes loojuval päikesel sarada ta kastanpruunidel lokkidel, mis on tugevasti lumised ja sasised. Tumedaverelähes näokeses, kus säravad vihaselt suured ja tumedad silmad, nähes, et oletatavad hupid moodustab ainult üks naeratav noormees.

"Te andestate muidugi." Ega te ometi jalga ei väänanud", alustab Paul.

"Häbemata poisike, nüüd palute muidugi vabandust, aga et kohe aru saada oma rumalusist, selleni te ajud veel ei küüni." on temperamendikas ja vihane vastus.

"Oho", mõtleb Paul eneses, "sel pole häda ja midagi, kui nii kõrgib. Ja või see "daam" nimetas mind poisikeseks... no oodaku ta."

"Ärge siis nüüd nii kurjustage- oleme ikka leplikud. Süütu nali." lausub Paul kõvasti.

"Või nali- see on ju ulakas," riieldakse vastu.

Palul aitab puhastada suusakostüümi lumest, kuigi tänatakse eitavalt. Seal-juures märkab ta kleidi rinnal, mis

paistab evatud kampsoniast, abiturienti märki.

"Vaaf'sulle! Issa alles koolipiika ja tšebokolle poi-ike!" on Paul tusane, olles uhke, et on juba aastat mõõdunud sellest, kui kandis tamagi tühtsana rinnal abiturienti tunnust.

Kui kõik on korras, teeb Paul ettepaneku jätkata teekonda ühiselt tema veel.

"Või veel! Ma ei taha minutitki olla koos niisuguse rumal inimesega!" pahandab tütarlaps.

"Kuid te teine suusk on ju muratud ja ma luban olla täiesti korralik, Ma isegi luban olla veit kuni teie kõnelust algate!" lausub Paul lõbusalt.

"Ma mira teiega juba vestluse ei hakka!" turtsub tütarlaps ikka veel vihaselt.

Isutb siiski veele kuna suusk on katki ja saabuv pimedus pereb nagu pelgama. Paul katab ta vaibega, läheb raiub rüütu oma kause ja poeb samuti rekke.

"Vaadake! Et te oleks täiesti eraldatud nagu kass ja keer panen teie suuskal me vahele!" Ölete püüs?" naerab Paul.

Tütarlaps jääb aga vastuse võlgu.

"Ja kuhu ma pean teid sõidutama?" jätkab Paul.

"Perasaarele, see pidavat olema siin ligidal," on järsk vastus.

Paul vaatab momenti uurivalt, aga lausub kohe tragilt: "Tore on!" Imestuse kõrvale, et mida see tütarlaps peaks neilt otsima, tekib kohe jälle väike ulakuse säde. Selle asemel, et sõita ümber teekäänu, kust juba paistab Perasaare, ta keerab hoopis kõrvale, et sõita ringi. Nad istuvad vaikselt. Paul ümises laulukest ja tütarlaps vahib vihaselt lumistunud metsa. Aegapiidi lahku ta viha ja uudishimu võtab maad. Ta silmitseb alt kulmu oma küüdimeest. Selle katuka kraest ja mütsist paistab rahulik, tugevate põsenukkidega nägu. Lõug reedab algatusvõimet ja kõrge ots ning nähtavasti hallid silmad arusaamist kõigest. Kuid üle kõige domineerib mingi lõbususe varjund. Visates ohjad vaibale, võtab aeglaselt sigareti karbi, asetab sigareti suulipsu ja süütak. Tütarlapsele ei jää tähelepanemata ravitud tugevad pikad sõrmed. "Talupoisil-ja ravitud!" Inestub tütarlaps, huvituses üha rohkem, ka suulips nagu ei sobiks ehtsaks meamehele.

Paul pöörab end aeglaselt et kohendada tütarlapsel väike põlvedel. Vaadates talle nii ligiläht otsse näkku, tõstab ka tütarlaps silmad, kuid kohates Pauli lõbusat naeratust pöördub uhkema kõrvale.

"Mingi aga uhket pealegi. Arvad, et ma ei näinud, kui vaikisid mind enne kõrvalt!" naerab Paul mõttes.

Korruga hüüatab tüdruk: "Mis see peab tähendama. Me oleme jälle vanal kohal tagasi!"

"Ja vaadake minu hobune pole harjunud nii kalli koorma sõitma, seepärast ta õnnest hulludes ei leia enam koduteed," deklareerib Paul surmtõsiselt. "Ja mina samuti!" lisab viivu pärast.

Vastu otusi ei hüppa tütarlaps saanilt ega lausu ka sõnagi. Ta on vihane, kuid olukord ja noormees hakkavad teda huvitama. Kuigi tahaks söimata- isegi lüüa seda noormeest, siiski taltsutab oma temperamenti ja vaikib, olles huvitatud millega see sõit võiks lõppeda.

Paul on hämmastunud. "Omateada kiused teist- aga kiusat ei tee väljagi! See on juba alandav!" Ja Paul jubib hobuse koduteele. Vaikides jõutakse Perasaare talu õue.

"Jõudsid sa ometi koju!" lausub ema Pauli tuppa astudes ja nähes tütarlast, lisab: "Vaata, vaata! Sa siis Helmiaga juba tuttav!"

"Ja me juba ammu tuttavad," lausub Paul, tähelepanema- ta Helmi imestunud nägu, kellele oli üllatuseks, et oli teel tülitsenud pererahva pojaga, kellele külla sõitis. Paul oli aga juba teel taibanud, et see ongi tütarlaps, keda vanemad jõulukülla ootasid. Ta olevat ühes vanematega suvel nende talus. Ta suvitanud ja tahtnud nüüd ka jõulusid maal veeta. Helmi vanemad saabuvat esimesel pühal.

Helmi saab varsti oma üllatusest üle ja lõbusas vestluses möödub jõuluõhtu eine verivorstide ja kapakaljaga.

Kuna Helmi leiab, et tema temperameneile ei vastaks pikk sõbrustamine ja nagu lepituse otsimine Paulilt, otsustab ta teda üllatada.

Paul istub mugavalt kuuse all ja vaatab küünalde sära, tundes ehitat jõulurõõmu ja rahu. Äkki avaneb uks ja kergelt visatuna langeb lumepall talle õlale, purunedes tükkideks. Heleda naeruga tõmmatakse uks jälle kinni. Paul kargab istmelt ja tormab esikusse. Ta tabab Helmi uksevahelt enne kui see jõuab õue. Naerdes rabeleb Helmi vangis taja süüeluses.

"Siärase kuriteo karistuseks peate andma suudluse," sosistab Paul.

"Ei," lõõtsutab Helmi, kuid õrn lõök Pauli põsele, näib siiski andvat selleks luba...

O/Ü "POISTE HÄÄLE"
KIRJANDUSVÖISTLUS.

1. O/Ü "Poiste Hääl" kuulutab kõesolevaga välja auhinnalise kirjandusvõistluse.
 2. Võistlusest võivad osa võtta kõik o/ü "Poiste Hääle" liikmed.
 3. Võistlustöödena tulevad arvesse igasugused ilukirjanduslikud jutustused, novellid, novelletid ja laastud. Töö pikkus on vaba, kuid võistlejad arvestagu sellega, et töö oleks sobiv "Poiste Häales" avaldamiseks.
 4. Esitatavad tööd olgu kirjutatud paberi ühele küljele kirjutusmasinal või selgesti loetavas käekirjas. Töö tuleb esitada ühes eksemplaris märgusõna all ja juurde lisada sama märgusõna kandvas ümbrikus autori õige nimi.
 5. Kirjandusvõistluse auhindadeks jagatakse Kr. 18.- järgmiselt:

I auhind	Kr. 9.-
II "	" 6.-
III "	" 3.-

Auhindu ei anta kätte mitte rahana, vaid vastavaväärtusliste esemetena. Auhinnaga koos antakse vastav diplom.
 6. Auhinnatud tööd avaldatakse "Poiste Häales". Tei-
metusele jääb peale selle õigus kasutada ka auhindamata töid.
 7. Auhindamata jäänud tööde autori nime sisaldavad ümbrikud hävitatakse avamata.
 8. Züriile jääb õigus auhindu välja andmata jätta või kokkuleppel O/Ü "Poiste Hääle" juhatusel määrata mõnda auhin-
da mitmekordselt, samuti määrata ergutusauhindu.
 9. Zürii koostab O/Ü "Poiste Hääle" juhatus.
 10. Kirjandusvõistluse tööde esitamise viimaseks täht-
päevaks on 20. v e e b r u a r 1939.a. Töid võib isiklikult üle anda O/Ü "Poiste Hääle" ju-
hatuse liikmeile või lasta ühingu kirjakasti kooli kuulutus-
tahvlil.
- T ä h t a e g a e i p i k e n d a t a .

Juhatus.

KUU AEGA VARBOLAS

(järg)

Suure askeldamise ja kiirustamisega kadusidki piiravad. Ei pannud täheleegi, kuidas päevad ikka vajuvad üksteise otsa ja meie töötamisega hakkas jõudma lõpule! Kuidas pikka-mööda olime jõudnud oma kaevamistega sinna, kus maapind oli täiesti puutumata.

O i, kui hädas olime "kondikaevanduses" nende luukerdedega. Lõpupoole muudkui aga kerkisid maapinnast täiesti terved luukered, mida oli pagana halb puhastada. Luukered olid asetatud kõik korrapäraselt - pead läände.

Tihti avastasime luukerdede küljes vanu vaskseid Rootsi ja Taani rahasid, mis olid nii haprad et ei võinud mille-gagi puutuda. Need rahad värvisid inimeste luud kõik hele-roheliseks ja siis oli kerge avastada mõnd uut raha. Kui juba märkasime, et luud on rohelised, siis teadsime kohe, et luude all peab peituma mõni raha. Meile oli kaunis suur auhind lubatud sellele, kes leiab esimesena mingisuguse sõle. Aga see sõlg oli pagana visa tulema!

Kuidagi ei tahtnud ta mulla alt välja ilmuda.

Lõpuks aga urgitses Allpere ise ühe kolba alt sõle välja ja sai ka siis auhinna.

Kõik kaevandused kaevati umbes meetri sügavusele, mil vastu tuli paas. Kaevanduse nurkadesse asetati tsementpostid, et tulevikus teaks, missugune maaala on juba läbi kaevatud, ja aeti jälle endiselt kaevandused kinni. Ainult liivane koht näitas seda, kus oli alles kaevatud, aga tulevikus kasvab sinnagi jälle muru ja ainult tsementpostid tähistavad kaevatud ala.

Nüüd võiks teha veel kokkuvõtted kaevamistest.

Üldse kaevati läbi 64 m². Peale selle viidi veel läbi kaevu laht. See läbikaevatud ala on väike täpik selle suure linnuse pindalaga võrreldes. Me arvestasime välja, et kui iga aasta kaevatakse 64 m², siis läheb eega 400 (!) aastat, enne kui suudetakse kogu see linnus lahti kaevata.

"A" kaevandusest kaevati välja 14 luukeret ja umbes 150 eset. "B" kaevandusest leiti umbes samapalju, aga seal olid esemed väärtuslikumad, kui "As". "Kivimurrust" tuli esemeid üsna hõredalt. Nende väheste leidude põhjal oletati, et Verbola linnus on maha põlenud ja hävinenud alles Jüri-öö massu ajal aastal 1343. Kuid see siiski on ainult oletus ja ei tea, mida teadlased veel edaspidi avastavad, sest suuremad kaevamised seisavad veel tuleval aastal ses.

Kas täita käsk või mitte?

"Poiste Hääles" nr. 137 avaldasime "-t" artikli "Kas täita käsk või mitte?", milles paluti austatud lugejaid oma seisukohti võtta. Üleskutsele on kahjuks reageerinud ainult kaks "P.H." lugejat.

Üks neist kirjutab lühidalt ja nspisõnaliselt:

"Oleksin kahtlematult täitnud käsu! Sõjalise õpetuse tunnis õpime, et täitmata jäetakse ainult ilmsi kuritahtlikud käsud. Kõnealuses juhtumuses diviili antud käsus mina aga i l m s i kuritahtlikkust ei leia."

-hfs.

Teine kiri on tublisti pikem ning selle autor "-õ." asub risti vastupidisele seisukohale. Toome sellegi kirje tervikuna.

"Elmises "P.H." numbris kirjeldatud olukorras kõnealuse patüli kohal olles oleksin jätnud diviili käsu täitmata. - Saanud tagasitõmbumise käsu olukorras, kus see ilma halbade tagajärgedeta võimatu, oleksin kohe tulnud arvamisele, et staabisviibivad kõrgemad ohvitserid pole küllalt teadlikud olukorrast. Mina, pataljoni ülemana, kui vahetult kohal viibiv juht pidin olukorda tundma selles osas põhjalikumalt. Ning see olukord oli säärane, et tagasitõmbumine ei võinud tulle kõne allagi. Kui aga diviil oleks näitaks andnud mulle, kui patüliile käsu siirdada rinde sinna ossa kuhu pat. esialgselt määratud, oleksin uskunud, et see on üldolukorda arvestades tingimata tarvilik.

Mäletan ühe meie kõrgema sõjaväelase kirjutisest lugenud olevat: "Sisemine vabadus on juhile kõrgem väärtus!" Sellega on minu arvates ütelnud, et absoluutne pimesi käsu täitmine on sobiv ainult lihtsamale reamehele või noorele. Juht aga, kelle tegevusest oleneb hulk tagajärgi, peab oskama tarbekorral käsu ka täitmata jätta. Seda otsustagu tema vaba südame tunnietus.

Lõpuks kordan veel: olukorda arvestades oleksin jätnud käsu t ä i t m a t a."

- õ -

Sellega aga ei loe me veel mõtetevahetust lõppenuks, kuid loodame et selle küsimuse kohta veel tulevasiski numbri sõna võetakse.

MEIE KLASS

(kõige tähtsam klass
üle kooli.)

1. Tulevane olümpivõitja ja kulõguja, kes tulevikus teeb uue eesti rekordi 59 sek... On ka täitesulepeade eritsadlane. Tunni ajal parandab kelli, hangib tinti, määrab tindiga sõrmi, vaatab rumala nõoga õpetaja seletust ja vene keele tunnist ei võta üldse vaevaks csa võtta, (on snaet).

2. Tahaks vahest vajuda tunniska teadusehõlma, aga ei saa: Miks? Vaat sellepärast etsee mees on klassis. Ei tea, mis needus temal küll on, aga kuidagi viisi ei tana ta suu kinni seista. Võibolla täitub kord selle mehe suur soov: pomiseda kantslis pühi palvesõnu. Praegu peab ta küll ainult kellalõõmisega tegelema.

3. Animene, kes tahab elus edasi jõuda, peab oma tugeva ja pika lõualuu. Loodus ongi õnnistanud seda meest pika lõualuu ja pugemisoskusega ja usume, et see mees jõuab ka tööpoolest elus paremale järjelt.

4. Jõumees, aga see vene keel tahab vägisi jalgu alt ära viia. Arukas ja kaval pois ning võidab vastates aega n.n. eeslisillaga. Mees kes käib kaabuga ja peab lugu tütarlastest. Niisugust kooli ei olegi vist, kus sellel mehel "pruuti" ei leiduks.

5. Ehkki see mees istub nina vastu tahvlit, ei pea ta suurt lugu õppimisest. Puudub korrapäraselt igast raamatupidamistunnist, ja räägitakse niisugust rumalat juttu, et eraelus peab "puugi" elukutses ja tassib vara kokku.

6. Praegu on ta kooperatiivi abiesimees, Ta socjendab oma selgroogu vastu "sooja" ahju ja armus hiljuti kõrvuni tšdrukusse, kel oli kuldbammas suus, aga pärast pettus hirmsasti. Tunni ajal saab ka ta käest "Rahvalehte" lugeda. Tegeleb ka lennuasjandusega, - tunni ajal teeb ta vihulehtedest "aeroplaane", kastab tindipotti ja viskab teistele "vastu vahtimist".

7. Vanasti oli ta ikka "maru" mees. Kandis pikka habet ja vuntsi. Kindlasti oli tal kõige karvasem "molu" üle maa. Räägib, et isake Tsaar kinkis talle isegi auraha selle eest. Nüüd ajas ta aga vuntsid maha ja taast on saanud tähtis seltskonnategelane ja "pugeleja".

8. Ei tea, kas on mõjunud rasked ajad sellele mehele, aga pagana vaikseks on jäänud ta viimsel ajal. Vanasti ei läinud ühtki tundi mööda, et ta irvitamise

ja vahelaloramise pärast ukse taha poleks vihitud, aga ajad õpetavad. Ega ikka mulle läbi ei saa, kui pea suu kinni ja ole vait.

9. Üks silmamoondaja ja "palvevend", kes on me klassi "vene keele professori" aukraadis. Murrab oma "rumalat" pead veel maletamisega ja uurib selle ajalugu. Pole tänini sellest aru saanud, kust on see mees saanud oma nime Kõla...

10. Kindlasti peaks ta sööma kaeraholbeid, mis tõstaks ta kuju. Ta on aga oma kuju tõstmiseks leiutanud uue abinõu - kannab riidepuud koos palituga seljas. On ilma hääleta laulumees, kes käib T.K.M.Ü.-s härrat mängimas. On ka "moto" klubi liige ja kihutab "bensiinihobusega". Peab oma korteris "totsidega" prasinguid ja oli üks aktiivsemaid juba "hingusele" läinud "Kauba Vellede" asutaja.

11. Sellel mehel on juba selge klassivana amet ja temaga ollakse täiesti rahul. Suur loraja ja klassi "batsillus". Tä on k o li "tipmamsel" ja hea suupillimängija, kes kunagi poisse hätta ei jäta, kui nad tahavad vahetunni ajal klassis "tolmu keerutada".

12. See mees elab eraelus rohkem, kui koolis ja tunneb siniste esmaspäevade võlu. Vahest märatseb hirmsasti, lõhub toole ja laudu, ning tahab teisi "surnuks" lüüa (Ka räägitakse, et olevat tütarlaste lemmik - päris karjas kohe käivat nad ta järele).

13. Muidu tark ja arukas poiss, aga häbelik, nagu nõi neitsi. Kardab tütarlapsi nagu hukatust, ehkki need tahavad meeldi tema kunstnikuparukast lõigata paar lokki enesele mälestuseks. Vihkab tantsu, nagu tuld ja irvitab suure suuga tunni ajal. Ainult julgust sellele mehele!

14. Kui see mees pigistab, siis kuuled kohe kontide raginat. Elumees, kes õppimist peab rohkem kõrvalalaks. Klassitööde ajal "punastub" hirmsasti ja teistes tundides liigutab peanahka ja teeb ilusat muusikat, tagudes rusikaga vastu tühja kolpa. Armsam laul: "Kui kõik maailma järved..."

15. Ta käib majesteetlikult ja mõtleb kui Sokrates, ta arvutab teaduslikku probleemi, "haugub" õpetajatele vastu ja on igatpidi tark ja arukas poiss, kuid siiski käib ta tänaval käed küünarnukkideni püksitaskuis ja suur laiskus on temas maad võtnud. Veel võiks ütelda, et suur patrioot, kes käib kaitseliidus ja "manöverdamistel."

16. See on väike valgetverd poisike, kellest pole palju midagi rääkida. Räägib tasase häälega, nagu oleks mõni suur lihunik koer teda ära ehmatanud. On ka tagasihoidlik, et topi oma väikest nina suurtesse asjadesse. Aga muidu on ta igatpidi "kanna" poiss.

17. Meie klassi kaabuga härra, kes omab hirmus jämeda hääle ja kuidagi viisi ei saa sosinal rääkida, midagi tasa küsida, ega teistele ette ütelda, ikka tuleb torin nagu tšarre põhjast. Kuid muidu on ta "energiline" mees, kes on suur kütt tütarlastele, on TKMÜ-s korrapidaja ja laulab bassi TKMÜ-s. Ta nimi esineb ka "P.H." tiitelilehel.

18. "Elu on hea, aga saatus nõogib," mõtleb see mees. "Miks on ometi maailmas nii vähe raha!" Ta igapäevane mure on, kuidas visata valmis "spikreid" ja laenata raha. VÕlad on tal kasvavad kohutavaiks. Muidu on aga ta kooli parim spordi mees ja ütlemata "ladna" pois.

19. Kahju täiesti, et sellel mehel kasvu ei ole, siis oleks ta tore poiss olnud. Aga ega nüüdki tal viga ei ole. Selle eest on antud talle looduse poolt ütlemata hea suuvärk ja kunagi ei anna ta õpetajali raha. Harilikult on kaotajaks pooleks see mees. Vihutakse uksetaha ja pannakse puudulik väljaasi sellega! Peale selle on ta kibe "trjarka" loopija, kasvatamatu inimeseloom ja puudulik mees. Pühib käega nina, mängib paarikest pilli ja kus mürtsu on, on temagi hulgas.

20. See on mees, kes liigutab pagana ilusalt oma "jõumche" õlgu ja räägib teistele, et kui ta naerab, ega siis karta ei ole, et ta naer haiseb.

21. Taluperemees, kes omab maal talu ja õiendab homnikuti kroonu ajast linnas koduseid asju.

22. Selhel mehel on niisugune meel, et liigutab alati tunnis oma alumist lõualuud. "Ärge arvake, et ta sellepärast sööb!" Ei! Kuid mõni õpetaja arvab siiski, et ta sööb ja tihti läheb tal kehvalt- ta peab ukse taha oma alumist lõualuud liigutama minema "Jumaluke, kelle süü see siis on, kui mu alumine lõualuu liigub iseenesest," seletab ta siis.

23. Arvake, kes see on: "Meest ei ole näha, aga kisa on palju." No, kes see muu, kui meie Heino on! Muidu eestajid mehel ikka on, ega seda pikkust ja mehe mõistust ei ole! Aga sellevastu on mehel hea kõri. Muidugi ainult vahetunnis, tunni ajal on selle mehe kõri "haige".

24. Pikkust on sellel mehel nagu merd. Kõik õpetajad peavad ikka alt üles vaatama, kui tahavad tema näokest näha. Tantsib, kui puuhobune ja korjab "korve". Muidu on ta tagapingis suur loralõugu ja irvitaja.

25. See on mees, kes jättis maha piibutamise ja ei mõtlegi enam niisuguse lollusega tegemist teha. Ei vahi ka tüdrukuid, omab tasase hääle, vaikse olemise jategeleb kaunis palju pugeamisega. Sellest vist tulebki, et Anni loeb ainult häid.

Emand ning isand Kuusikud elasid teineteisega ikka rahus ja õnnelikult, nagu kaks tayikest. Polnud nende vahel kunugi "kõn- sõda" ja sõnolemist, riidu ega tülinorimist. Aga üks viige oli isand Kuusikul millega emand millalgi rahul ei olnud ja mis tal- le eneseleegi tõi palju raskeid katsumisi kasla. Ja selleks veaks oli, et ta armastas omi toimetusi ikka teise päeva peale edasi lükata. "Küll ma homme teen ja küll ma homme lähen! Ega siis Ju- mal pole omati kiiret lõonud! Aega on surra ja aega on elada! Aega on teha tööd ja aega on kuhugi ka minna! Ei mina hakka nüüd seda viimast kiirust taga ajama!"

Aga kord veendus isand Kuusik isegi, et tõesti on ikka pa- ram, kui toimetusi õigesegselt täiendatakse.

Eks lähenesid jälle need suured rahu- ja rõõmupühad jõulud. Küll emand Kuusik oli rääkinud oma teadile, et mingi see sauna, RÄÄGI kas või sinu vahtu, aga vana Kuusik nagu puu! "Küll arge on!" räägib ta vastu. "Ega siis see saun omati eest ära jookse. Küll saab ka varsti mindud!"

Aga siis äkki ärkas Kuusik nagu pikaldasest unest ja mõtle- "Täna juba jõululaupäev ja ma pole ikka veel saunas käinud! Mis pühad need muidu on, kui ihu mustusest puhas pole. Täna peab ik- ka sauna minema, kui tahan korralik ristiinimene olla. NÜÜD ut- tu, sine kui hilja!" Ta haaras kiiruga lauvalt mingisuguse paki, kus arvas puhta pesu olevat, ning sammus pooljoostes sauna poo- le. Väljus oli juba pühade tunne. Kusagil kaugel helisesid ki- rikukellad, kutsudes rahvast kirikusse. "See pagana saun ka", mõtles Kuusik. "Praegu oleks pidanud istuma kirikus, nagu korra- lik ristiinimene kunagi. Mina aga mingi nüüd sauna!"

Ta jõudis ähkides sauna, lunastas pileti, ning astus rii- tusruumi. "Fuh! Kui palju rahvast," ehmatas isand Kuusik. Saun oli tõepoolest puupüsti rahvast täis. Ei paistnud sugugi, nagu oleks täna jõululaupäev. Siin-seal kuuldsid kirumisi ja vandumi- si ning laia naeru. Mehed trügisid üksteise otsas ja sõimasid linnavalitsust, et see nii väikese sauna lasknud teha. Mõnest kohast kuuldsid küll hüüli, et täna ju jõululaupäev, ei maksa sellepärast tülitseta, saagem hästi läbi! Kuid kus mehed, mud- kui lärmavad edasi! Kuusikul oli tihedas meesteparvës halb ol- la, sest oli enesele kaunis ümmarguse kõhu ette kasvatanud. Kor- raks mõtles ta isegi, et läheb koju ja ei hakka, ei end täna küü- rima. Aga ei raatsinud ka. Hakkas rahast kahju! Siis küsis küll nitmelt mehelt lappi, aga kõik olid juba ära lubatud. Mitmed mehed võtsid riided seljast ja viskasid lihtsalt kappide otsa. "Mis minagi veel mõtlen", arvas isand Kuusik. Suure vaevaga egi ta riided seljast ja viskas hunnikusse kapi otsa. Mõtles siis, et kaha ta oma prillid paneb? Taasku ei võinud panna - olaksid

purunenud. Kuid siis jättis prillid lihtsalt ette ja avas pesu-
müüri ukse. Ta astus sisse. Hetkeks nägi paljaid inimkogusid,
aga siis lõi taline aur vastu silmi, ning prillid läksid udu-
seks. Kuusik kaotas järsku orienteerumisvõime. Ta tehtis ruttu
prillid ninalt võtta, aga sai kellelki võmmu kukla ning kukkus
tagurpidi libedale põrandale. Prillid kadusid ninalt ja ta hak-
kas oiates neid otsima. Kuid juba trügisid märjad, libedad inim-
kogud taast üle.

Lõpuks sai ta siiski seinäääres tühja platsei, ja mõtles,
et nüüd saab ometi end rahulikult pesta. Kuid enne tuleb iste-
koht leputada. Ta ei saanud hästi aru kumba kraani ta keerar,
ja kallal keeva vett pingile. Kostis vihane karjatus, mehed,
kes pingil istusid kargasid suure kisaga püsti ja nüüd alles
tõusis saunas põrgalärm. Kusagilt lendas Kuusikule tühi kapp
pähe, mehed tegid põrgukisa ja siis hakkas Kuusikule igast kül-
jest sadama hoope. Ta ei teadnud enam, kus ta õieti on. Lõpuks
jõudis ta, kapp peas, mingisuguse ukseni. Ta oli pääsenud!

Nüüd oli ta jälle riietusruumis. Mehi oli endiselt palju
ja nad piirasid Kuusiku sisse, et andku ta neile oma kappi.
Mustad riided, mis meestel seljas, nühkisid Kuusiku vaest ihu
veelgi mustemaks. Ta jõudis suure kirumisega sinna, kus arvas
oma riided olevat, aga kes nüüd neid leidis! Kes sellest aru
sai, missugused on tema riided ja missugused teiste omad. Ja
nüüd pidi ta alasti koju minema...

Hirmsa karjatusega kargas isand Kuusik lamamistoolilt
üles. Ta oli üleni higine ja süda peksis ees koledasti. Kui
hea et niisugune hirmus "jama" oli ainult unenägu, et tal ei
pruukinud alasti koju minna! Ja emanda suureks imestuseks isand
Kuusik võttis puhta pesu õeldes, et täna ma lähen sauna. See
ikka pole kellegi saun, kui sinna lähed jõululaupäeval!

MAKE

K Ö N E K L U B I S T .

Järjekorraline Kõneklubi koosolek toimus 12. det.
kell 18.00 Kõneldi 3 teemal peale 10-minutilist ettevalmistust.
Referentide ettevalmistusajal kandis E.Pintik ette dekla-
matsioonid "Helise neerusest jõulukell." Ettekanne oli kõigi-
ti hea, kuna sõna ja lauserõhud toodi hästi esile. Järgmiseks
referent R.Kütt teemal: "Rahupühade ootel". Kõne ettekanne
oli võrdlemisi lühike ja katkendiline. Sisu oli liiga puudulik.
Järgenes kõne E.Kütt'ilt: "Pühade vahaja lõbud." Kõnel oli, kui
ütelda veidi sisu, kuid referendi esinemine oli katkendiline
ja kohati liialt dikteeriv. Viimasena kõneles H.Lehesalu

teemal: "Kuldne kesktee." Kõne kanti võrdlemisi hästi ette, kuid sisus toodi vastuväiteid, mis olid vaieldavad. Kui aga arvestada, et liig lühike aeg ei võimaldanud küllaldast ettevalmistust, siis ei võinud midagi rohkem kahta. Lõppkokkuvõtte kõnedest tegi hr. Klauren.

Üldiselt võib märgata, et meie koolide õpilased on liiga passiivsed Kõneklubi vastu tänavusel õppeaastal, mis ei ole sugugi mitte tervitatav nähe, kuid jääb loota, et tuleval poolaastal rohkem tähelepanu ka Kõneklubile pööratakse.

EHK.

Ristsõnad.

1	2	3		4	5	6		7	8	9		10	11	12	13	
14				15				16				17				
18				19				20				21				22
				23				24				25				26
				27				28				29			30	
				31				32								

Põikread: 1) A. Mälgu teos. 7) Eesti kirjanik. 14) Saksa kuulus lëndur. 15) Riik Euroopas. 16) Pikkusemõõt. 17) Kauris. 18) Kinnituseese. 19) Metall. 20) Mehe nimi. 21) Eesti minister. 23) Euroopa suuremaid tööstureid 20. a. 24) Laeva osa. 25) Materia. 27) Soome kirjanik. 28) Toa osa. 29) Eesti kunstnik. 30) Toitaine. 31) Soome kirjanik. 32) Opetaja "Estoniast".

Füstread: 1) Puuviljad. 2) Mõte. 3) Jook. 4) Eesti laulja. 5) Isikuline asesõna. 6) Eesti reklaam-büroo. 7) Koht Pärnumaal. 8) Türgi mehenimi. 9) Kaks kõrvutiasuvat tähte tähestikus vastupidises järjekorras. 10) Poolsaar Egiptuses. 11) Eesti kirjanik. 12) Linn. 13) Eesti ajakiri. 16) Linn Eestis. 19) Jõgi Hispaanias. 20) Saksa filmidiiva. 21. Toitaine. 22) Pikkuse mõõt. 24) Tiitel. 25) Eesti helilooja. 26) Temal. 29) Naatriumi keemiline märk. 30) Noot.

O/Ü "POISTE HÄÄLE"

joonistusvõistluse tulemused.

Nagu juba eelmises numbris teatatud, esenes O/Ü "Poiste Hääle" joonistusvõistlusel II autorit kogusummas 18 tööga. Seega esitatud tööde kvaliteet on tubliski suurem kui mitme eelmise aasta võistluse oma. Sellevastu aga peab kahjuks nentima, et tööde kvaliteet on tubliski nõrgem, kui eelmisel aastail. Millest see tingitud, on raske ütelda.

Üldiselt paistab esitatud tööde juures puudusena silma viimistlematus ja pääliskõudsus. Üks autor on isegi heaks arvanud oma töö varustada märkmeaga: "Aja puuduse tõttu viimistlemata". (!) Loomulikult ei saanud niisugane töö valla hingamisel kõne allagi.

Zürri, eelmises "P.H." numbris ^{tööd} koostiseisus, otsustas

1. esimese auhinna välja andmata jätta, kuna puudusid küllalt kvaliteetsed tööd.

2. II auhinna määrata L o e m b i t K o k k ' a l e (IV kaub.kl), kes esines õige nime all kolme "P.H." kaanekaunistusega.

3. III auhinna vääriliseks tunnustada "P.H." jõulunumbri kaanekaunistus, mis esitatud märksõna all "V o - P a". Autoriks osutus hiljem ümbriku avamisel V o l d e m a r P a l u p e r a (prog.V kl.)

4. määrata 2 ergutusauhinda à Kr.-75 väärtuses üks jõulunumbri kaane eest mis esitatud märksõna all "E t s i o p". Autoriks osutus R i c h a r d K ü t t (Komm. IIkl.) ja teine "P.H." nr. 150 kaanekaunistuse eest märgusõnaga "V.O.A.S", mille autoriks osutus V. O j a s u u (Kaub. IV) kl.)

Auhinnatute hulgast L.Kokk saavutas ka möödunud aastal O/Ü "Poiste Hääle" poolt III auhinna. Kuhu jäid tänava möödunud aasta ergutusauhindade saajad H.Martinson ja L.Sarna?

-ah- el-

ooooo

Hädaohtlik on äratada lõvi, hävitav on tiigri hammas, kuid koledaik koleduisist on inimene oma meeletusis.

H A L E .

Jõuluturniiri eelgrupid lõppesid 15. skp. Tagajärjed kujunesid järgmisteks:

I grupp: 1. Arnold Kaldma IV Kaub. kl. +10½ - 2½
 2. Johannes Maimre III Kaub. kl. +10 - 3
 3. Valentin Öunapuu IV Kaub. kl. +9 - 4

II grupp: 1. Artur Vanak I Komm. kl. +10½ - ½
 2. Georg Reinaste IV Prog. kl. +10 - 1
 3. Olg Anofrijev IV Kaub. kl. +7½ - 3½

Nimetatud võitjad pääsesid lõppgruppi, mis algas

16. skp.

I grupp.

1. Rüttnik	X	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	1	0	2	punkti	
2. Käntsam	1	X	1	1	0	0	1	1	½	½	½	1	1	0	8½	"
3. Lauk	1	0	X	0	0	0	0	1	0	1	0	0	1	0	4	"
4. Kaldma	1	0	1	X	1	½	1	0	1	1	1	1	1	1	10½	"
5. Link	1	1	1	0	X	0	0	0	0	0	0	1	1	0	5	"
6. Jürgens	0	1	1	½	1	X	1	1	0	1	0	1	1	0	8½	"
7. Reinthal	1	0	1	0	1	0	X	0	1	1	1	1	1	0	8	"
8. Öunapuu	1	0	0	1	1	0	1	X	½	1	1	1	1	½	9	"
9. Meressoo	1	½	1	0	1	1	0	½	X	½	0	0	1	0	6½	"
10. Kaš	1	½	0	0	1	0	0	0	½	X	1	1	0	1	6	"
11. Luik	1	½	1	0	1	1	0	0	1	0	X	0	1	½	7	"
12. Grossmann	1	0	1	0	0	0	0	0	1	0	1	X	1	0	5	"
13. Rent	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	X	0	1	"
14. Vihkelson	1	1	1	0	1	1	1	½	1	0	½	1	1	X	10	"

II grupp.

1. Teene	X	½	0	1	1	1	1	1	1	1	0	0	7½	punkti
2. Uusväli	½	X	0	0	0	0	0	1	0	1	0	0	2½	"
3. Vanak	1	1	X	1	1	1	1	1	1	1	1	½	10½	"
4. Treimann	0	1	0	X	0	0	0	1	½	1	0	0	3½	"
5. Tuuling	0	1	0	1	X	0	½	0	0	1	0	0	3½	"
6. Pruul	0	1	0	1	1	X	0	1	1	1	½	0	6½	"
7. Sarapik	0	1	0	1	½	1	X	0	½	1	1	0	6	"
8. Liidermann	0	0	0	0	1	0	1	X	0	1	0	½	3½	"
9. Kiisler	0	1	0	½	1	0	½	1	X	0	0	0	4	"
10. Umberg	0	0	0	0	0	0	0	0	1	X	0	0	1	"
11. Anofrijev	1	1	0	1	1	½	0	1	1	1	X	0	7½	"
12. Reinaste	1	1	½	1	1	1	½	1	1	1	1	X	10	"

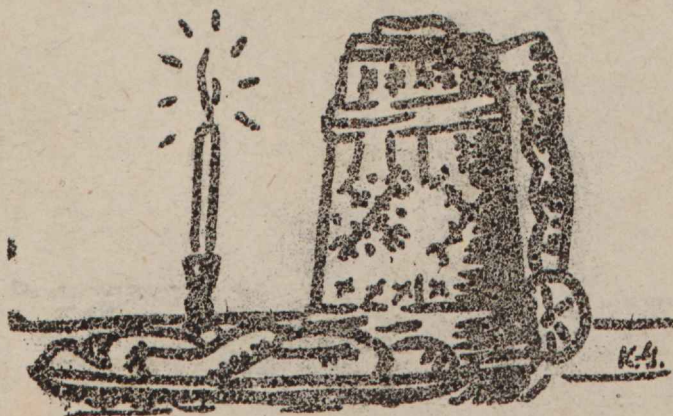
Elmise "P.H." numbri ülesandeks
la hendusvõistlus, võitluse
R. P. e. e. e.
kes saavutas kogusummas 20 punkti. Teisele kohale tuli
H M e r r o o o 17 punktiga.

- 000 -

Toimetusele saadetud kirjandus.

"Sütik" nr.1 1938. - E. Lenderi gümnaasiumi õppuraja-
kiri. Väljaandja kooli Kirjandusring. Sisus luuletusi,
proosat, matkakirjeldusi, mälestusi, arvustusi ja teateid.
Kaunistusena leiame rohkesti linoollõikeid.

- 0 -

Väljaandja O/Ü "Poiste Hääl"
Trükitud 170 eksemplari

Trükkinud : J. Päärson, V. Pirson,
L. Pedo, H. Arakas.
